

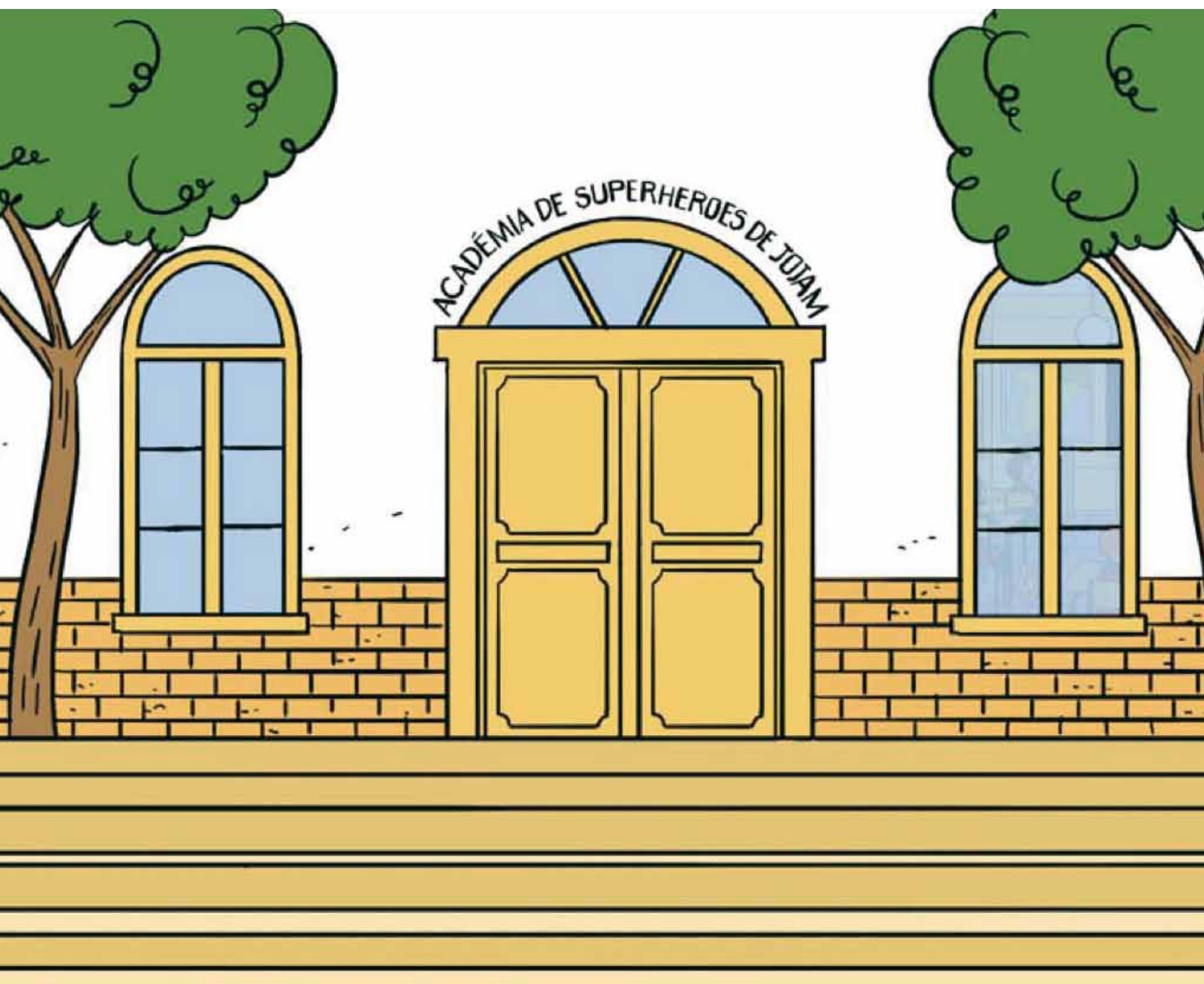
Super PEPO eta zikintzaile misterioaren kasua

"Gaurkoa egun garrantzitsua da, neska-mutilak. Lan gogorra egin beharko duzue. Azken ikasturtea duzue Jotango Akademian, eta, bukatutakoan, ikasitako guztia zuen ingurunean aplikatu beharko duzue. Noizean behin, akatsak egingo dituzue, baina gogoan izan benetako superheroiak ez direla inoiz ere okerrik egiten ez dutenak, baizik eta, zerbait gaizki egiten dutenean, nahastu egin direla aitortzen dutenak, eta konponbide bat bilatzen dutenak."

Akademiako zuzendariak hitzaldia bukatu zuenean, hankak dardarka jarri zitzaizkidan. Zeinen urduri nengoen! Aulkitik altxatzeko gauza ere ez nintzela izango iruditzen zitzaidan! Superheroien Akademiako azken ikasturtea! A zer nolako ardura!

Kezka pixka bat neukan... Nola jakin zein dagoen laguntza beharrean? Eta nola lagundu? Hala ere, ikastetxean oso gauza garrantzitsu bat ikasi nuen: **benetako superheroiak ez dira inoiz bakarka aritzen.**

Duela zenbait aste gertatutakoa kontatuko dizuet:

Niri ikaragarri gustatzen zaizkit detektibeen liburuak: aztarna guztiak ondo aztertzen dituzte, zer gertatu zen jakiteko eta erruduna nor izan zen asmatzeko. Nire ustez, detektibeen lana gurearen oso antzekoa da: superheroiak ere, adi ibiltzen gara beti, ikusten dugun guztia aztertzen, eta gaizkileak harrapatzen.

Ustekabean, nire lagunek eta nik kasu bat ikertu behar izan genuen. Ez zen batere erraza izan, baina, elkarlanari esker, ezin hobeto burutu genuen gure lana.

Aste batzuk lehenago, parkean detektibeen liburu bat irakurtzen ari nintzela, emakume batek hauxe esan zuen:

- Ze zikina dagoen parke hau! Nork utzi ote du horrela? Lotsagarri dago!

Hori entzutean, nire detektibe-burmuina martxan jarri zen. Parke zikinaren kasua ikertu behar nuen! Liburua itxi, aztarnen koaderno atera, eta ikertzen hasi nintzen.

Egoera nik uste baino askoz ere okerragoa zen.

Lehenik eta behin, ikusi nuen parkean paper eta plastiko pila bat zeudela lurrian botata, eta zakarrontziak zaborrez inguratuta zeudela.

- Zertan ibili dira hemen? Saskizaborrean jokatzen?

Txokolatezko palmondo baten puska handi bat ere ikusi nuen:

- Hara! A zer nolako gaizkileak! Zikinak eta janaria alferrik botatzen dutenak! Duela gutxi izan dira hemen, oraingoz ez baitago inurrik. Inurriek berehala hautematen dute janaria.

Inguruan ez nuen inor ikusi. Ibaiaren aldera joatea erabaki nuen. Halako bidean, txakur-kaka pila bat ikusi nuen. Ibaira iritsi nintzenean, sekulako narraskeria aurkitu nuen. Ibaiaren hondoan, denetariko zaborra zegoen. Latak, batez ere! Eta, horrez gain, pila gastatuak ere bai! Kezkatuta, oharrak hartzen hasi nintzen:

- Paperak eta plastikoak lurrian, txakur-kakak, janaria alferrik botata, ur kutsatua... Hau ez du edonork egin, profesional batek baizik! Akademiako apunteak behar ditut!

Etxera iritsitakoan, koaderno hartu nuen. Orriak pasatzen hasi, eta aurkitu nuen behar nuena! Hirugarren gaia: Supermaltzurak. Superheroien etsai nagusiak! Irakasleak, gainera, supermaltzur bakoitzaren fitxa eman zigun, bakoitzaren helburuak eta jarduteko modua zehaztuta. Dena goitik behera irakurri nuen.

Hurrengo egunean, korrika joan nintzen eskolara, lagunei dena kontatzeko gogoz. Taldean, pasahitz ezkutua bat geneukan, larrialdi-kasuetan elkartzeko. Delta 5 pasahitza ikusi orduko, bagenekien lehenbailehen aztertu beharreko arazo bat geneukala eskuartean. Hortaz, aurreneko klasean, orri bat pasa nien lagunei: «Jolas-orduan, bilera. Kodea: Delta 5».

- Zer gertatu da, Pepo? -galdetu zuen Emmak-. Zergatik aktibatu duzu Delta 5 kodea?
- Oso larria al da? Kezkatuta utzi gaituzu -esan zuen Irenek.
- Bota lehenbailehen! Zer gertatu da? -galdetu zuen Iñakik.
- Supermaltzur bat bereak eta bi egiten ari da. Parkea zaborrez gainezka utzi du, eta ibaia kutsatu du. Nor den jakin beharra daukagu, eta geldiarazi -esan nien.
- Superzer dela esan duzu? -galdetu zuen Emmak.

Supermaltzurak nor diren azaldu nien. Haien fitxak arbelean zintzilikatu nituen. Telesailetan bezala!:

- Supermaltzurak sei dira. Ikus dezagun bakoitzak zer egiten duen, erruduna nor den jakiteko.

Hirurak adi-adi zeuden, esandako guztia entzuten eta koadernoak oharrak jasotzen:

- Aurreneko susmagarria: Hada Ry Keza. Bere Kpital autoan ibiltzen da, mundu osoko aberastasunak xurgatzen eta berdintasun-eza sustatzen.
- Ze gaiztoa! -esan zuen Irenek-. Egiten duena gaizki dago, baina ez dut uste parkean gertatutakoarekin lotura duenik.

Ados geunden Irenerekin.

- Hurrengo susmagarria: Janari-hondatzailea. Bere helburua milioika pertsona jatekorik gabe uztea da. Bere xurgagailu indartsuari esker, ahal duen janari guztia xurgatu eta zabor bihurtzen du.
- Agian bera da erruduna! -esan zuen Iñakik.- Lurrean janariaren arrastoak zeudela esan duzu.
- Egia da lurrean janariaren arrastoak aurkitu nituela, baina oso arrasto gutxi. Nire ustez, froga hobeak behar ditugu erruduna bera izan dela egiaztatzeko. Jarrai dezagun beste supermaltzurak aztertzen. Hurrengoak Petrolex izena du, eta bere helburua Lurrak eskaintzen dizkigun baliabideak mugarik gabe erabiltzea eta dena kutsatzea da.
- Dena kutsatzea! -esan zuen Emmak-. Basoak, itsasoa, ibaiak... Beraz, parkeak ere bai!

Denak elkarri begiratzen hasi ginen:

- Lortu dugu! -oihukatu zuen Iñakik.- Petrolex da gure supermaltzurrea!
- Entzun: supermaltzurak ez dira inoiz bakarka aritzen; besteen laguntza behar dute -esan nien.

Bagenekien parkea Petrolekek zikindu zuela, baina ez genekien zer egin maltzurkeria geldiarazteko eta parkea txukuntzeko.

- Goazen Superheroiak Akademiako irakaslearengana. Lagundu egingo digu -esan nien.

Arratsalde hartan, gure ikerketaren xehetasun guztiak kontatu nizkion irakasleari. Adi-adi entzun zuen nik esandako guztia. Bukaeran, hauxe esan zidan:

- Oso ongi, Pepo. Bikain asmatu duzue parkea zikindu duen supermaltzurra zein den. Zer egingo duzu orain?
- Zer egingo dudan? Ba, nik... horixe galdetu behar nizun!
- Hara, Pepo, dagoeneko azken ikasturtean zaude. Hemendik aurrera, zuk bakarrik egin beharko diezu aurre arazoei, urte hauetan ikasitakoaz baliatuz.
- Bai, badakit, baina batzuetan ez da batere erraza izaten.

Pentsakor itzuli nintzen etxera, mandarina bat jaten. Azalak botatzeko zakarrontzirik ikusten ez nuenez, zuhaitz baten bazterrean bota nituen.

- Aizu, mutiko! -oihukatu zidan emakume batek haserre bizian-. Mandarina-azalak ez dira lurrera bota behar!

Zakarrontzirik ikusi ez nuela esan nahi nion emakumeari, eta zuhaitzaren bazterrean ez ziotela inori kalterik egingo, eta biodegradagarriak zirela, eta... Ze lotsa! Desastre hutsa naiz!

Hurrengo egunean, Iñakik Delta 5 kodea bidali zigun. Oso kezkatuta zegoen. Jolas-ordua iritsi zenean, hauxe esan zigun:

- Atzo Petrolexek egindakoaz pentsatzen aritu nintzen, eta konturatu naiz batzuetan nik ere oker jokatzeko dudala, lata batzuk ibaian bota eta harrika ibiltzen naizelako, nire lehengusuarekin batera -esan zuen.

- Eta nik ez ditut nire txakurraren kakak beti garbitzen. Batzuetan, lurrean uzten ditut -aitortu zuen Emmak.

Nik, orduan, mandarina-azalekin gertatutakoa kontatu nien. A zer nolako kuadrilla gurea! Baina, berehala, gertatutakoaz jabetu nintzen.

- Badakit zer gertatu den! -esan nien-. Nahi gabe, guk lagundu diogu Petrolexi parkea zikintzen! Guri esker bete ditu bere helburuak!

- Orduan, zer egingo dugu? -galdetu zuen Iñakik.

- Denek jakin beharko lukete nor den Petrolex, zeinen arriskutsua den, eta nola lortzen duen indarra. Gure laguntzarik gabe, ezin izango ditu bere helburuak bete -esan zuen Irenek.

Ikastetxean, gelaz gela ibili ginen parkearen egoeraren berri ematen, eta, guztion artean, informazio-kanpaina bat jarri genuen abian.

Parkean, Petrolexen irudiak jarri genituen, zer egiten zuen adierazteko.

Gainera, larunbatean parkea denon artean garbitzeko deialdia egin genuen. Jende askok hartu zuen parte, eta nahiko txukun utzi genuen parkea. Hala ere, Petrolex oso etsai indartsua denez, denbora gehiago beharko genuen parkean egindako kaltea konpontzeko.

Aurten bukatu ditut Jotango Superheroiak Akademiako ikasketak. Gauza asko ikasi ditut; besteak beste, superheroiak benetako etsaiak identifikatzen eta helburuak betetzen. Baina, batez ere, hauxe ikasi dut: superheroiak ez direla inoiz bakarka aritzen. Arrakasta izateko, ezinbestekoa da besteen laguntza jasotzea.

Zailtasun handiko eginkizun bat badaukazu, elkar zaitetz helburu berbera daukatenekin. Zuk uste baino gehiago izango dira! Munduan, superheroi pila bat daude, besteei laguntzeko prest eta mundua hobetzeko gogoz!

Egin dezagun bat, superheroi!

